
GLAVA 23

Naši maturanti



U ovoj glavi *Godišnjaka* čitaćete o našim najboljim maturantima, nosiocima diploma Luče 1 i Luča 2, o talentovanom Stefanu Leovcu i uspješnom Srđanu Miljenoviću...

Započećemo sa najboljima...Sa ponosom ističemo da je ova generacija iznjedrila ukupno šest Lučonoša.

Učenici Pavle Nedeljkov i Sergej Gorbatov bili su najbolji u generaciji i dobili su diplome Luča 1, obojica nautički tehničari, odjeljenje IVb

Slijedi spisak dobitnika Luče 2:



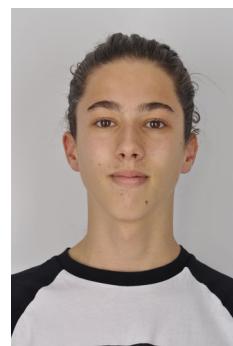
Dejan Kašćelan
IVa



Sergej Maslan
IVa



David Simanić
IVb



Ilija Radonjić
4b

Pavle Nedeljkov i Sergej Gorbatov zaslužili su posebnu pažnju, njih ćemo predstaviti intervjijuima, sa njima je razgovarao prof. Miloš Trivić.

23.1 Intervju sa Pavlom Nedeljkovim

– Zašto si upisao baš Srednju pomorsku školu?

Srednju pomorsku školu sam upisao zbog ljubavi prema moru, vjerujem da me odlično razumije većina ljudi koji su se rodili ili žive u primorskim gradovima.

– Najbolji si u generaciji, koja je tajna tvog uspjeha?

Po prirodi sam takav da svemu pristupam profesionalno i odgovorno – tako sam se ponašao i kada je riječ o ovoj Školi i učenju samom, recimo da tu (u profesionalnosti i odgovornosti) leži tajna mog uspjeha.



Pavle Nedeljkov

– Ima li nešto u čemu si posebno uživao ili što bi izdvojio tokom ove četiri godine?

Najviše sam uživao na praktičnoj nastavi, na časovima prakse profesori su nas naučili svemu, od šmirglanja barki do veslanja kao i crtanja na kratama i vožnji broda na simulatorima.

Posebno bih izdvojio društvo u mom razredu kao cjelinu koja je stvorila mnoge lijepе i nezaboravne trenutke.

– Možeš li izdvojiti nešto zabavno, navesti neke anegdote koje su obilježile twoje školovanje?

U drugom razredu, tokom praktične nastave, profesori su iznijeli splav za spasavanje ispred škole da bi nam pokazali kako funkcioniše, šest učenika iz razreda su ušli, a mi ostali zajedno sa profesorima smo prevrnuli splav na drugu stranu, nisu se povrijedili, svi smo se dobro smijali... J bilo je još zabavnih trenutaka, ali je ovo bio jedan od najupečatljivijih.

– Pavle, u prvom, drugom i trećem razredu nisi imao čak nijedan izostanak. Koja je tajna?

Nema tajne, mnogo je lakše pratiti i naučiti gradivo na času kada profesor sve objasni, nego pred test ili pismeni provesti četiri do pet sati ispred knjige i ništa ne naučiti.

– Kakvi su tvoji planovi, kuda i šta poslije srednje škole?

Nakon srednje škole planiram da upišem Pomorski fakultet, smjer Nautika i pomorski saobraćaj, pripremaći dokumentaciju za ukrcaj na prvi brod i čekaću poziv na kadeturu.

– Koja je tvoja poruka sadašnjim učenicima Pomorske škole?

Sadašnjim učenicima preporučujem da prate i slušaju profesore na časovima, čak i najmanja informacija može biti ključna kasnije u životu.

– Zašto bi nekom preporučio da upiše Srednju pomorsku školu?

Diploma ove škole pruža brojne mogućnosti, a škola sama po sebi je veoma dobro organizovana, brine o svojim đacima, profesori su na visini zadatka - ja sam ponosan što sam bio učenik ovakve jedne škole, za četvorogodišnje školovanje u Pomorskoj vezujem samo lijepo uspomene.

23.2 Intervju sa Sergejem Gorbatovim

– Zašto si upisao baš Srednju pomorsku školu?

Nisam planirao da upišem ovu Školu, ali roditelji i rodbina su mi je savjetovali kao najbolju opciju u Crnoj Gori - na moju odluku najviše je uticala familija.

– Najbolji si u generaciji, koja je tajna tvog uspjeha?

Ne postoji nikakva tajna, prosto sam pratilo nastavu i cijenio koje predmete moram završiti što prije, a koje mogu ostaviti za kasnije.



Sergej Gorbatov

– Ima li nešto u čemu si posebno uživao ili što bi izdvojio tokom ove četiri godine?

Naravno, najviše sam uživao u društvu i komunikaciji sa prijateljima. Budući da mi je maternji jezik ruski, svakog dana učio sam i nešto novo, životno, ne samo nastavno gradivo. Rekao bih da sam posebno uživao upravo u učenju – kako novog jezika tako i gradiva.

– Možeš li izdvojiti nešto zabavno, navesti npr. neke anegdote koje su obilježile tvoje školovanje?

U našem razredu je svaki dan bio poseban, zabavan na svoj način. Ne mogu izdvojiti jedan događaj, bilo ih je mnogo. Jedino mogu poželjeti svakome da ima razred kakav je bio moj, sa njim je svakog dana nova anegdota.

– Sergej, osnovnu školu si završio u Rusiji. Kako si se navikao, prije svega, na jezičku, pa potom i na kulturnu i običajnu barijeru?

U početku je bilo veoma komplikovano. Prvih mjesec dana morao sam pričati na engleskom jeziku da bi se sporazumio sa prijateljima i profesorima. A što se tiče kulture i običaja, nije bilo nikakvih barijera, jedino na šta sam morao naviknuti jeste da pijem kafu, umjesto, uobičajnog u Rusiji, čaja.

– Po čemu se nastava u Rusiji i Crnoj Gori razlikuje?

Jedna od razlika je to što je u Rusiji uniforma obavezna svakog dana:

košulja, pantalone i sako za momke, košulja i suknja za djevojke.

Druga razlika je u sistemu ocjenjivanja. Svaki dan imaš priliku da dobiješ ocjenu na osnovu rada na času, kratkih usmenih i pisanih provjera. Tako da na kraju klasifikacionog perioda iz svakog predmeta imaš preko 10 ocjena.

Zaključna ocjena se dobija aritmetičkom sredinom kao i u Crnoj Gori.

I posljednje, u Rusiji nema sistema opravdanih i neopravdanih izostanaka sa časova. Čim učenik nije u školi, a roditelji se nisu javili, direktor ili njegov pomoćnik pozivaju roditelje tog učenika na razgovor, posle kojeg izostajanje obično prestaje.

– Kakvi su tvoji planovi, kuda i šta poslije srednje škole?

Planiram da upišem Pomorski fakultet, poslije diplomiranja planiram da završim brevete i da se ukrcam na brod.

– Koja je tvoja poruka sadašnjim učenicima Pomorske škole?

Moja poruka sadašnjim učenicima bila bi da već sada razmišljaju šta žele da postanu u životu i šta žele da postignu, da počnu ostvarivati svoje planove već danas.

– Da li si pored školovanja nalazio vremena i za druge aktivnosti, u slobodnom vremenu?

Duže vrijeme trenirao sam plivanje jer sam i u Rusiji plivao od svoje 14. godine. Kad sam došao u Crnu Goru nastavio sam sa treniranjem u PVK Jadran u Herceg Novom.

23.3 Svečana dodjela diploma

Odjeljenjske starještine Sanja Avramović, Mira Lakčević, Vesna Barbić, Slavica Rajman i Aljoša Vukašinović 21. juna 2019. godine uručili su diplome učenicima svojih odjeljenja. Dodjela diploma upriličena je u školskom amfiteatru i dio je svečane sjednice Nastavničkog vijeća.

Direktor Škole, Veljko Botica, Lučonošama je uručio diplome Luča 1 i Luča 2 uz prigodne poklone.

Svečana sjednica Nastavničkog vijeća bila je prilika i da se učenici Ia odjeljenja, obrazovnog programa Nautička teničarka, Irmi Bandi, uruči bicikl. Bicikl je nagrada zato što u čitavoj školskoj godini naša Irma nije napravila niti jedan izostanak sa nastave.

Čestitali smo svim maturantima...Irmi smo zaželjeli da u zdravlju gušta bicikl!





23.4 Intervju sa Stefanom Leovcem



Slika 27. Stefan Leovac sa svojim radom

– Razgovarali smo sa Stefanom i malo bolje ga upoznali... o sebi nam je rekao sljedeće:

Još kao vrlo mali pokazivao sam želju da se crtanjem izrazim..prvo sam naučio da crtam pa tek onda da pišem, sva djeca prvo kreću sa crtanjem, ma su mene moji uvjereni da sam za svoj uzrast prilično dobro crtao... znali su mi reći da crtanje imam u genima (baba sa očeve strane ima dušu umjetnika - crta i vaja i...uživa u tome).

Od tada pa evo do sada (sada sam u završnoj godini Srednje pomorske škole), pored crtanja volim i da pišem pjesme (tu sam naslijedio oba dječa), ovim dvijema ljubavima dodao bih i ljubav prema dobroj fotografiji...i fotografijom zabilježim ono što me opčini...

Pa... na Vaše pitanje o bojama koje biram i zašto baš te, odgovoriću krajnje iskreno – nekako sam se uvijek bolje pronašao u crno bijelom svijetu nego u svijetu boja, volim da sijenčim i da na taj način dodajem dimenziju.

Nisam baš uvijek voljno pokazivao svoje rade, bar u početku, kasnije sam učestvovao i na školskim takmičenjima. Profesor u osnovoj školi... Zoran Kruta...da, kad se vratim u to vrijeme, sjetim se da me je on baš podržavao i zahvalan sam mu zbog toga.

Inspiracije mi dolazi u talasima...nema pravila kada će crtati...desi mi se da najviše crtam kada sam sretan ili kada mi se istovremeno dešava puno

toga na raznim životnim poljima, a isto tako mi se desi da danima, pa i mjesecima ništa ne nacrtam, iako sam i tada npr. sretan... Crtanje mi je kao neka pauza koja me oslobodi pritiska...opusti me, sa druge strane da moram da nešto nacrtam,. Mislim da me niko ne bi mogao nagovoriti... slab sam što se tiče poslušnosti ☺...crtam kao i sve drugo što radim u životu – samo zato što to želim u datom trenutku, ne zato što moram ili to neko očekuje od mene.

– Pitali smo Stefana da li je posebno vezan za neke motive, da li postoji nešto što baš često koristi u svojim radovima, ima li nešto čemu se vraća? Rekao nam je:

Životinje, njih često crtam, perfekcionista sam pa su mi detalji bitni...i kao da imam silnu želju da nacrtam savršenstvo koje prepoznajem u prirodi, ali isto tako i jednostavnost u stvarima koje nam se možda čine komplikovanima.

Volim da crtam i cvijeće, talase, sjenke u daljinu koje kao da žive neki paralelni život...

Većiu mojih radova sam poklonio, inspiraciju nalazim i u ljudima, u njihovom karakteru, ali i u odnosima koje imam sa njima...crtež mi liči na onoga ko mi je za njega bio inspiracija...kada vidim crtež, odmah me sjeti na osobu ili događaj zbog kojeg je nastao.

Inspiraciju znam pronaći i u knjizi...

– Na pitanje zašto je odabrao da upiše Srednju pomorsku školu, odgovorio nam je ovako:

Zašto Pomorska škola...pa u dogovoru sa roditeljima...siguran hleb sa jedne strane, ali otvara i druge mogućnosti...stignem u toku 4 godine promisliti hoću li se odmah otisnuiti na more ili će možda nastaviti školovanje. Mogu da radim i van Crne Gore...Diploma koju će ovdje dobiti priznata je u cijelom svijetu, što smatram kao veliki plus pri izboru srednje škole.

– Zašto oslikavanje zida?

Projekat još iz prvog razreda, nije zaživio u prvom, u 2. smo organizovali oslikavanje zajedno sa maturantima, ali ga nijesmo priveli kraju...priznajem, malo nam je falilo pravog poleta, timskog duha.

Tokom rada Učeničkog parlamenta opet je pokrenuta ta ideja i ja sam se, naravno, ponovo prijavio. Početni plan je bio da se posla prihvati nas troje: Ksenija Tešović (učenica Gimnazija, maturantkinja, veoma talentovana za slikarstvo), Ivan Dragutinović (bivši učenik Pomorske, nautički tehničar) i ja.

Predložio sam ideju pedagogici, Biljani Petrović-Njegoš, podnio joj skicu, a zatim smo zajedno zatražili odobrenje od direktora. Konsultovao sam se sa prijateljicom koja pohađa likovnu akademiju u Beogradu, njen profesor nam je savjetovao koje boje da koristimo. Nakon direktorova odobrenja, kupili smo boje, domar Joško nam je puno pomogao. Ksenija je izašla iz projekta, ali je obećala da će pomoći. Prvog dana nam se pridružila Radmila Tomović, pomagala nam je tokom čitavog vikenda u pripremnim radnjama (skiciranje, pripremanje podloge). Po ideji direktora, skica je odradena pomoći projektora. Tokom ovog vikenda pomogla nam je i Ksenija.

Prvog vikenda završen je brod, nebo oko broda i postavljena je podloga za morsku površinu.

Drugog vikenda pomogla nam je Nada Srđić, u oslikavanju hobotnice... hobotica je bila zahtjevan zadatak u koji smo uložili dobar preostali dio tog vikenda.

Treći, završni vikend radili smo samo Ivan i ja...tokom cijelog rada pomogala nam je Joke koja nas je svakog jutra dočekala sa kuwanom kafom i grickalicama, našao nam se ponovo i domar Joško. Joško je, prije početka radova, prekrečio površinu na kojoj se ranije nalazio završeni rad, a na kojoj je trebalo da zabljesne sadašnji mural.

Pohvaljujemo umjetnike, posebno bravo za Stefanovu inicijativu!

Poželjeli smo im da sa lakoćom prebrode sve Krakene koji ih mogu sačekati na moru, ali i u životu!

Za Godišnjak smo izdvojili fotografije koje prate nastajanje murala kao i one na kojima se vidi gotov mural, a dodali smo i još poneki motiv iz Stefanovog bloka za crtanje...





23.5 Srđan Miljenović



Slika 28. Srđan Miljenović u ringu

Predstavljamo vam našeg učenika Srđana Miljenovića, odjeljenje 4.a (obrazovni program Brodomašinski tehničar)

Pored toga što završava Pomorsku školu, Srđan se aktivno i vrlo uspješno bavi kik boksom, član je kickbox club-a *Rebel Carnage-Montenegro* i do sada se okitio brojnim medaljama, od kojih su mu najdraže: Zlatne medalje na međunarodnim takmičenjima u Tivtu i Pljevljima, srebro u Tešnju (BIH) i bronza u Pljevljima.

Srđan je veoma disciplinovan u svakodnevnim treninzima, ne preskače ih i rekao nam je da oni obično traju oko sat i po do dva sata. Govorio nam je i šta podrazumijevaju treninzi tako da smo saznali da se sastoje od uvježbavanja tehnike (Srđan podvlači da mu je to najljepši i najdraži dio treninga), ali i od kondicionalnih vježbi (za koje kaže da su iscrpljujuće, ali je svjestan da su neophodne).

Ono što je posebno interesantno, kaže Srđan, za one koji kik boks posmatraju kao isključivo sport u kome dominira fizička spremnost – kraj svakog treninga je opuštanje uz meditaciju. Bez mentalne spremnosti, nema rezultata. Srđan je već godinu dana vegetarianac, pa time, sudeći po njegovom fizičkom izgledu, ruši i društvenu predrasudu kojom se objasnjava da samo određena vrsta ishrane garantuje određeni fizički izgled. Sa zadovoljstvom ističe da u svom odjeljenju ima podršku za ovakav pristup sportu, tako da drugarska atmosfera i podrška predstavljaju još jedan izvor goriva za pobjede.

Kad smo kod podrške, Srđan ističe da mu je od početka bavljenja ovim

sportom porodica bila ogromna podrška i motivacija. Otac i brat prisustvovali su svakom meču, a majka je kod kuće, u mislima, preživljavala meč možda i dramatičnije nego što bi to bilo u neposrednoj blizini ringa. Tokom školovanja, Srđan je bio promjenljive đačke sreće, sa vrlo dobrim ili dobrom uspjehom. Za sada je od onoga čime želi da se bavi u budućnosti, kako kaže, jedino siguran u kik boks. Ono čega mu sigurno ne fali je upornost i istrajnost, a to je osnovni preduslov za uspjeh!

Samo naprijed, Srđane, pratićemo i navijaćemo!

Sa Srđanom je razgovarala profesorica Vesna Barbić.